

EEN HUIS VOL SLAPERS

Blijspel in vier bedrijven

door

R. CLAZING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN HUIS VOL SLAPERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **R. CLAZING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Premesse: In huize Zeezicht, dat volstroomt met logés verandert de hinderlijke drukte in een happy end.

PERSONEN:

Mevrouw Gaston (Dora) - gastvrij, bedrijvig, ziet het leven van de zonnige kant.

Heer Gaston (Piet) - houdt van rust, maakt zich niet graag druk, ziet alles somber in.

Elly Gastin - dochter, 18 jaar.

Frank Gastin - zoon, 20 jaar.

Tante Trees - tante van Dora, 60 jaar, een goedgevoelde vrouw.

Tante Francien - tante van Dora, 62 jaar, minder goedgevoeld.

Karel - oudere vriend van Piet Gaston.

Arie - oudere vriend van Piet Gaston.

Ankie - vriendin van Elly.

Nico - vriend van Frank.

1e bedrijf: avond

2e bedrijf: de volgende avond

3e bedrijf: nacht

4e bedrijf: de volgende ochtend

DECOR:

In de huiskamer aan de linkerkant een deur naar buiten, aan de achterkant een deur naar de keuken aan de rechterzijde (eventueel met een trapje) een deur naar de slaapkamers.

In het decor: bankstel met salontafel, tv, draagbare telefoon, eettafel met 6 stoelen, op de achtergrond kast met afsluitbaar deurtje. Op de kast veel planten waaraan kaartjes hangen, aan de achterwand twee schilderijen waarop lelijk zeegezicht.

KLEDING:

Piet: eigentijdse kleding, visserskleding.

Dora: eigentijdse kleding.

Frank Gaston: eigentijdse kleding, discokleding, T-shirt, shorts. Elly

Gaston: eigentijdse kleding, discokleding, lang T-shirt.

Vriendin Ankie: eigentijdse kleding en discokleding, lang T-shirt.

Vriend Nico: discokleding, T-shirt, shorts.

Tante Trees en tante Francien: ouderwetse kleding en nachtponnen.

Arie en Karel: gewone kleding, sportvisserskleding, hengels enz.

ATTRIBUTEN:

Vogelkooi met kanarie, dekens, 2 kussens, 2 luchtbedden, koffers, grote wekker, hengels, 3 emmers.

EERSTE BEDRIJF

Avond

Dora Gaston zit op de bank tegenover de tv. (de tv staat met de achterzijde naar de zaal) Dora bladert in de Privé.

DORA: *(bladerend)* En dat gaat maar scheiden en dat gaat maar uit elkaar. *(slaat een nieuwe bladzijde om en leest even)* Je kan geen bladzijde omslaan of je ziet weer zo'n drama. Wat de mensen tegenwoordig bezielt. Een beetje geven en nemen is er niet meer bij. Want geven en nemen, daar draait het toch om in het leven... Als vrouw zijnde is het natuurlijk veel meer geven dan nemen. *(de telefoon rinkelt)* O, de telefoon, waar is dat ding nou weer? *(loopt heen en weer en vindt de telefoon naast het kussen op de bank)* Ja-a, met Dora Gaston, van huize Zeezicht,.....O, met tante Trees, hallo tante Trees, hoe gaat het met u? En met tante Francien.....? Wat zegt u.....de centrale verwarmingsketel stuk? Met dat frisse weer, wat zullen jullie het koud hebben.....dikke vesten aan zeker..... Wat???? Zijn er geen onderdelen....Niet eerder dan maandag, kan hij niet eerder dan maandag gerepareerd worden? Nou dat kan toch niet met jullie ouwe botten..... Je zou er reumatiek van oplopen... of longontsteking..... of bronchitis...ik moet er niet aan denken....Weet je wat? Ga vanavond maar vroeg onder de wol met een warme kruik. Dan pakken jullie morgen je koffertje in, stap in de trein en kom hier naar toe. Gezellig! Nee, nee, niet tegenspreken, jullie zijn altijd welkom, dat weet je toch? En Piet vindt het ook heel leuk. Zeker weten.. Dag tante Trees, groeten aan tante Francien en tot morgen. *(legt de telefoon op de kast tussen de planten en bladert weer in de Privé)* Een beetje liefde voor de medemens, daar mankeert het aan tegenwoordig. Ik ben altijd heel goed voor tante Trees en tante Francien geweest.... en dat zal ik wel merken later...want ik ben hun enige nicht..... en ik denk.... dat ze wel een paar centen achter de hand hebben.

PIET: *(komt door de linkerdeur naar binnen)* Hallo Dora, wat zit je hier lekker rustig. Wat vind je er van als ik gezellig bij je kom zitten? Gaan we samen naar voetbal kijken. *(gaat naast Dora zitten en slaat een arm om haar heen)*

DORA: *(schuift op)* Piet, wat heb je? Doe niet zo klef! Je weet dat ik helemaal niet van voetbal hou.

PIET: Kunnen we toch evengoed gezellig bij elkaar gaan zitten. Eindelijk met z'n tweetjes. De hele lange zomer hebben we logés gehad. Al die

drukte in huis. Alle stoelen bezet.... de wc bezet...de badkamer bezet....

DORA: Ja, dat vind ik nou gezellig! Mensen om me heen.

PIET: Ben ik dan geen mens soms. Wat je gezellig vindt, al die mensen om je heen. Als ik er alleen maar denk aan die weken die tante Trees en tante Francien hier gelogeed hebben. Wat kunnen die twee zeuren....niet te geloven...en ze waren hier niet weg te slaan. Je verzorgt ze veel en veel te goed...

DORA: Natuurlijk verzorg ik ze goed. Ik ben toch hun enige nicht.....Wie goed doet goed ontmoet..... *(maakt een beweging met vinger en duim)*... later....ze hebben het eeuwig leven niet.

PIET: *(staat op en loopt heen en weer)* En waarom moest je al die andere mensen zo goed verzorgen? Wie zijn hier allemaal niet geweest? Je vroegere schoolvriendinnen....en maar kleppen, en maar kakelen... Je zuster met haar man en twee lastige, jankende kinderen.....dat holde maar door mijn huis heen tot je er gek van werd..... en dan je jongste broer met zijn zoveelste vriendin, ik ben de tel kwijtgeraakt... en ga zo maar door.

DORA: *(staat ook op en gaat tegenover Piet staan)* Dat zei ik toch, ik hou van mensen om me heen. En trouwens, die mensen komen uit de stad, ze leven altijd in de autodampen en kunnen best wel wat frisse lucht gebruiken.

PIET: *(slaat met zijn vuist op tafel)* En ik 's morgens naar m'n werk op de fiets, broodtrommeltje achterop en daar zaten dan je logés, op MIJN terras, op MIJN zonnestoelen te ontbijten met een warm gekookt eitje. Door jou klaargemaakt....Maar door MIJ verdiend..

DORA: Hé, hé, Piet, ONS terras en ONZE stoelen... we zijn toch in gemeenschap van goederen getrouwd?

PIET: Uitbuiters zijn het, die frisse luchthappers van jou. Wat krijg je er voor terug? Een plantje. *(Piet loopt naar een plant op de kast en leest het kaartje voor)* Van Frans en Thea voor veertien heerlijke dagen in Zeezicht... Een plant voor veertien dagen eten en drinken en een bed, ze moesten zich schamen.

DORA: 't Zijn toch prachtige planten.

PIET: Ze kosten nog geld ook.

DORA: Ik heb die planten toch gekrégen?

PIET: Ja, maar je moet ze elke dag water geven en dat kost ook geld...

DORA: En van tante Trees en tante Francien hebben we die twee schilderstukken gekregen. Dat heeft tante Trees toch maar mooi geschilderd.

PIET: *(loopt met zijn handen in zijn broekzak naar de schilderijen)* Als ik er naar kijk krijg ik de tranen in mijn ogen. Maar niet van ontroering.

Mens, dat kon ik al op de kleuterschool.

DORA: En tante Francien heeft de lijsten gekocht.

PIET: Ja, op de rommelmarkt. Dat heb ik haar zelf horen zeggen.

DORA: *(gaat weer zitten)* We hebben in elk geval een gezellige zomer gehad..

PIET: Wat je gezellig noemt, al die mensen over de vloer. En dan kwam ik 's avonds doodmoe van mijn werk thuis....

DORA: Ja hoor, nou weet ik het wel. Ga nou maar lekker zitten, dan kan je uitrusten. *(Piet ploft weer neer op de bank. Dora gaat er naast zitten)*

PIET: Ik wou een rustig avondje met jou, Dora.

DORA: Hou je dan rustig, man, en blijf zitten. *(de telefoon rinkelt weer)*

PIET: *(vliegt overeind)* Waar is die telefoon. Waar is dat krenge. *(zoekt overal en vindt hem op de kast tussen de planten)* Wie legt er hier nou een telefoon neer. Je zoekt je rot. Met Piet Gaston..... Hé, hallo ouwe rakker, wat heb ik jou een tijd niet gezien. *(haalt de telefoon van zijn oor en roept naar Dora)* Het is Karel... Karel...hoe is het met jou? Ja, met mij best hoor. 't Kan niet beter. Hoe is het met Arie? Een beetje rust nodig? Te hard gewerkt? Ja, man, dat gebeurt ons allemaal. Werken voor de opvreter.

DORA: Piet, hou op, daar heeft een ander toch niets mee nodig!

PIET: Wat zeg je? Ja, mijn vrouw praatte er doorheen. Daar heb jij geen last van, ouwe vrijgezel. Karel, als Arie rust nodig heeft, kom gezellig een weekendje hierheen. Gaan we zeevissen. Ja, nachtvissen, dat is het mooiste, man. En dan overdag lekker eten, pilsje drinken ...en een tukkie doen. *(Dora maakt allerlei gebaren naar Piet)* Wat heb je nou weer....Nee, ik had het tegen mijn vrouw. Karel, pak je visspullen in en kom met Arie morgen hierheen. Dan ga ik achter een boot aan. Afgesproken....Ja, ik zie jullie morgen dan, hè. Prima. Dora zal het ook best leuk vinden. Dag Karel. *(Piet legt de telefoon op een van de eetkamerstoelen en zegt tegen Dora)* Wat had je nou te zeggen en te gebaren. Laat me effe rustig telefoneren. Ik heb die man al een tijd niet gesproken.

DORA: Karel en Arie kunnen hier niet logeren.

PIET: Karel en Arie kunnen hier niet logeren? En waarom niet?

DORA: Nou, eeh, de centrale verwarming is stuk...

PIET: De centrale verwarming is stuk? 't Is hier anders warm zat.

DORA: Nee, niet onze centrale verwarming...

PIET: *(langzaam pratend)* Dora, wat wou jij zeggen?....

DORA: Nou, die mensen kunnen toch niet het hele weekend in de kou zitten?

PIET: Welke mensen? Dora, heb jij mensen uitgenodigd?

DORA: J..j.. ja Piet

PIET: Wie, zeg op...

DORA: Ja, dat is te zeggen...

PIET: Draai er niet omheen. Vertel op!

DORA: Eh....tante Trees en ook tante Francien.

PIET: Komt helemaal niks van in. Centrale verwarming stuk. Dan gaan ze maar met een warme kruik naar bed. Dora, als ze hier komen stuur ik ze meteen naar een hotel.

DORA: Dat kan toch niet, Piet. De hotels zijn buiten het seizoen gesloten.

PIET: Dan neem je de telefoon en je vertelt ze dat het niet doorgaat.

DORA: Piet, dat kan ik toch niet doen.... en denk eens om de erfenis.

PIET: Als jij die ouwe taarten zo vertroetelt kunnen ze wel honderd worden. Vooruit, bel op.

DORA: *(staat op en zoekt de telefoon tussen de planten)* Waar is de telefoon? Ik had hem hier neergelegd.

PIET: Nou, dan moet hij er nog liggen. Hij heeft geen pootjes.

DORA: Maar jij hebt voor het laatst gebeld. Met Karel en Arie. *(de telefoon rinkelt weer. Ze zoeken alle twee. Piet vindt hem)*

PIET: Ja, met Piet Gaston *(luistert even, dan tegen zijn vrouw)* Dora, is Elly thuis?

DORA: Ja, ze is thuis. Ik denk dat ze op haar kamer is.

PIET: *(doet de deur naar de slaapkamers open en roept)* Elly... telefoon..

ELLY: *(komt de huiskamer binnen)* Met Elly,....o, hallo Ankie, ben jij het? *(Elly loopt met de telefoon naar de slaapkamer)*

PIET: We mogen het zeker weer niet horen.

DORA: Gun die kinderen toch hun privacy. We hoeven niet alles te weten. Vertelde jij vroeger alles?

PIET: *(slaat zijn arm om Dora)* Nee, wij vertelden zeker niet alles...hè Doortje?

DORA: *(slaat haar armen ook om de hals van Piet)* Nee, dat was toch een mooie tijd, hè Piet.

PIET: Weet je nog dat weekend dat je vader en moeder op vakantie waren?

DORA: Dat vergeet ik nooit, al word ik honderd.

PIET: Dat is heel lief van je, Dora.

DORA: En het is ons geheim gebleven. *(Dora geeft Piet een zoen)*

ELLY: *(komt binnen met de telefoon in haar handen)* Oud geluk! Op heterdaad betrapt!

DORA: *(maakt zich los uit de omhelzing)* Geluk wordt nooit oud, Elly.

ELLY: *(maakt zingend een discodansje door de kamer)* Mam, mag Ankie morgen blijven slapen?

PIET: Ankie, ken ik die?

ELLY: Pap, doe niet zo flauw, dat is mijn beste vriendin.

PIET: Sinds wanneer? Ik dacht dat Irene je beste vriendin was, of Connie. Weet ik veel.

DORA: Waarom wil Ankie blijven slapen?

ELLY: Ze mag uit de disco vandaan niet alleen naar huis.

DORA: Natuurlijk mag ze hier blijven slapen. Maar leg dan een luchtbed op je kamer. De logeerkamer is bezet. We krijgen al logés.

ELLY: *(door de telefoon)* Het is goed hoor, Ankie, je mag blijven slapen. Ja, wat trek jij aan? Gaaf joh. Nee, ik weet het nog niet. Ik zie je morgen. Doei. *(ze geeft haar moeder een zoen)* Bedankt hoor, mam. *(legt de telefoon op de bank)* Wie komt er logeren? Een beetje gezellige mensen, hoop ik.

DORA: Bij ons logeren alleen maar gezellige mensen.

ELLY: Ja, ja. Gezellig. Van de zomer hebben we drie weken tante Trees en tante Francien gehad.

PIET: Gezelliger kan het echt niet.

ELLY: Wie komen er logeren?

DORA: *(kijkt Piet aan)* ... eh, dat weten we nog niet.

ELLY: Dan zeg je het niet. *(loopt naar de slaapkamerdeur)* Maar ik wil niet voor gek staan als Ankie komt. Als je dat maar weet. *(slaat de slaapkamerdeur hard achter zich dicht)*

PIET: Dora, nou ga je eerst even die ouwe tantes afbellen en dan gaan wij met z'n tweetjes gezellig op de bank zitten. Doe het nou meteen. Waar is de telefoon? Waar is dat rotting nou weer. *(zoekt op de kast en op de stoelen)*

DORA: *(gaat op de bank zitten en zegt met een jammerend stemmetje)* Dat vond ik nou zo zielig voor die ouwe mensen. Een heel weekend in de kou.

PIET: Dan gaan ze maar naar een hotel. Ze hebben geld zat. *(hij vindt de telefoon op de bank)* Hier is dat kreng! *(gaat naast Dora op de bank zitten en geeft haar de telefoon)* Hier, doe het nou meteen, dan ben je er vanaf.

DORA: Ik durf het niet. Ik heb het ze toch beloofd.

PIET: Als jij het niet doet, dan doe ik het. Maar dan wel met mijn eigen woorden. En die klinken niet zo leuk vandaag.

DORA: *(nog steeds jammerend)* Dan moet ik eerst de telefoonklapper hebben.

PIET: Mens, dat weet je toch wel uit je hoofd. Je belt die taarten zeker drie keer in de week.

DORA: Maar ik ben zo zenuwachtig dat ik het niet meer weet. *(staat op en gaat in het kastje zoeken. Komt terug met telefoonklapper, slaat die open en pakt de telefoon)* Dat is nul, twee, drie, een, vijf, zes, negen,

vijf, zes, acht.....Piet, ze nemen niet op.

PIET: Probeer het nog maar een keer, je zal het wel fout gedaan hebben.

DORA: Nee hoor, ik deed het precies zoals het in het boek staat...nul, twee, drie, een, vijf, zes, negen, vijf, zes, acht.....nee hoor, ze zijn er niet.

PIET: Volgens mij doe je het verkeerd. Geef mij die telefoon en dat boek. *(pakt de telefoon en de klapper uit de handen van Dora en kijkt in het boek)* Wat schrijf jij onduidelijk....nul, drie, twee....

DORA: Nee, nul, twee, drie, zo begint het.

PIET: Nul, twee, drie, een, vijf, zes, negen, vijf, zes, acht..... nee, ze nemen echt niet op.

DORA: Misschien zijn ze wel naar bed

PIET: Ja, met een warme kruik. *(slaat zijn arm weer om Dora)* Maar die hebben wij niet nodig, hè, Dora? Kom, laten we het gezellig maken. *(gaat naar de kast, pakt twee bierglazen en zet die op de bijzettafel)* Een glas voor jou, een glas voor mij. Jij steekt een paar kaarsen aan en ik haal twee biertjes. *(Piet vertrekt door de keukendeur)*

DORA: *(steekt kaarsen aan)* Nou zitten wij hier gezellig... en tante Francien en tante Trees zitten zonder centrale verwarming te bibberen van de kou. Ik heb het toch zo te doen met die mensen.

PIET: *(komt terug uit de keuken)* Nou dát weer. De pils is op. Er staat een krat met lege flessen.

DORA: Je bent niet de enige hier in huis die pils drinkt.

PIET: Pas nog een krat gekocht...

FRANK: *(komt binnen door de voordeur)* Hoi, ouwelui, gezellig samen op de bank?.... Hééé, wat zie ik? Romantiek bij kaarslicht? Ik zal jullie niet verder storen. Mag ik de telefoon even.

PIET: Wacht jij eens even, jongen. Houd jij van een pilsje?

FRANK: Als dat zou kunnen. Maar dat krat is al een dag leeg.

PIET: Heb jij dat gedaan soms?

FRANK: Ja, die jongens kwamen van de week. Hebben we een pilsje gedronken. Mag dat soms niet.

PIET: Welke jongens. Ken ik die? WIE hebben mijn pils opgedronken.

FRANK: Nou, gewoon vrienden.

DORA: Piet, gun die jongens wat. Jij bent toch ook jong geweest. Ze kunnen beter hier zitten dan in de kroeg.

FRANK: Nou, de kroeg is ook gezellig hoor. Daar zitten de mooie meiden.

PIET: Dus jij weet er ook van, Dora. Dat die jongens mijn pils hebben opgedronken.

FRANK: Man, doe niet zo moeilijk. Ik kan die jongens toch geen koppie thee geven?

PIET: Leuk gedaan hoor. Maar nou zit ik vanavond op een drogie.

FRANK: Ik haal morgen wel een nieuw krat? Goed? Maar ik zocht die telefoon. Waar is dat ding?

PIET: Dora, waar is de telefoon? Jij hebt hem voor het laatst gebruikt.

DORA: Nee, jij man. Tante Francien en tante Trees namen niet op. Weet je nog?

PIET: *(pakt de telefoon van de bank)* Hier heb je hem. En bel niet te lang. Je kost al geld genoeg. Gebruik je eigen mobiel. Je hebt toch zo'n ding. Een heel krat bier! Voor een stelletje vreemdelingen. Het moet niet mooier worden.

FRANK: Okay, okay *(vertrekt met de telefoon door de slaapkamerdeur)*

PIET: Zullen we dan maar een borreltje nemen?

DORA: Ja...ja....dat is te zeggen...ik weet niet of ik er zo'n trek in heb.

PIET: Kom op, we nemen een borrel. Waar zijn de glazen? *(loopt met de bierglazen naar de kast, zet ze terug en pakt twee borrelglaasjes. Zet de glaasjes op de bijzettafel)* Zo, de glazen hebben we al. Nou de borrel.

DORA: Piet, zullen we een beker warme chocolademelk nemen?

PIET: Ben je gek? We maken het samen gezellig met een borrel. Daar worden we vrolijk van. *(loopt weer naar de kast, doet het deurtje open en pakt een fles)* Verrek, dat ding is leeg. *(pakt weer een fles, en nog een)* De jonge jenever op, de cognac op, de likeur op, de whiskey op... Er is hier helemaal niks in huis. Dora, weet jij hier van?

DORA: Ja, dat is te zeggen....

PIET: *(loopt langzaam naar Dora)* De tantes hè, dat hebben die twee ouwe tantes opgedronken.

DORA: Ze kunnen zo slecht in slaap komen.....Ze zijn gewend aan een slaapmutsje.

PIET: Dat doet de deur dicht. Ze komen mijn huis niet meer in. Nooit meer. Als je dat maar goed onthoudt!

DORA: Piet, bedaar toch....denk toch aan de erfenis.

FRANK: *(komt discodansend binnen door de slaapkamerdeur met de telefoon in zijn handen. Legt de telefoon op de tafel)* Nico blijft morgenavond hier slapen.

PIET: Wie is Nico nou weer?

FRANK: Nou, een van die jongens.

PIET: Een van die jongens die hier alle pils hebben opgedronken?

DORA: Piet, begin nou niet weer. Daar hebben we het al over gehad.

FRANK: Ja, en nou gaan we in de disco drinken. Dan kan Nico lekker pilsen omdat hij dan niet op de brommer naar huis hoeft.

DORA: Zie je nou hoe verstandig die jongens zijn? Ze rijden niet met drank in hun lijf. *(en dan tegen Frank)* Nico moet dan wel op een

luchtbed in jouw slaapkamer. De logeerkamer is bezet. We krijgen al logés.

FRANK: Nou, als het twee knappe jonge meiden zijn vind ik het prima.

PIET: Knappe jonge meiden hebben hier nog nooit gelogeed. Alleen ouwe tantes.

DORA: Wat niet is kan komen. Frank, misschien neem jij wel eens een leuk meisje mee.

FRANK: Dat zit er nog niet in, nee hoor, nog lang niet. Ik blijf voorlopig vrij. Lekker de beest uithangen. *(verdwijnt weer door de slaapkamerdeur)*

DORA: Zal ik dan toch maar warme chocolademelk maken, Piet? Met wat lekkers erbij? *(Dora verdwijnt door de keukendeur)*

PIET: *(roept)* Dora, ga nou niet in die keuken. Blijf lekker bij me zitten!

DORA: *(roept terug)* Ik kom, Piet. In de magnetron is het zo gepiept.

PIET: Chocolademelk bij een voetbalwedstrijd! 't Moet niet erger worden. Geen druppel drank in huis. Die ouwe taarten die kunnen er wat van. En je bloedeigen kind drinkt je pils op. Hoe laat is het? Die voetbalwedstrijd is al begonnen. *(zet tv aan. Videoband van een voetbalwedstrijd of geluid van bandrecorder)* Jongens, naar voren met die bal! Naar vóóóren.

DORA: *(komt uit de keuken met dampende chocolademelk in bekers. Zet een beker voor Piet op tafel)* Zo, Piet, dat zal je smaken. O, ik ben de koekjes vergeten. *(loopt weer terug naar de keuken)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto